

“हृद्वाच मां भगवति । प्रविनाशितुं चे-
न्नेच्छास्ति ते कुरु दयां परिहृत्य मौनम् ।
कस्मादिसौ प्रकटितौ किञ्च कालरूपौ
यद्वा भवानि । हसितुं तु किमिच्छसे त्वम् ॥”
प्रकम्पनः, पुं, (प्रकम्पयतीति । प्र + कम्पि + णिच् +
ल्युट् ।) वायुः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,
भाषे । १ । ६१ ।

“निशान्तनारीपरिधानधूनन-
स्फुटागसाध्युषु लोलचक्षुषः ।
प्रियेण तस्यानपराधवाधिताः
प्रकम्पनेनानुचकम्पिरे सुराः ॥”

नरकविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥ (राक्षस-
विशेषः । इति रामायणम् ॥ प्र + कम्पि + ल्युट् ।)
कम्पातिशये, स्त्री ॥

प्रकरं, स्त्री, (प्रकीर्यते इति । प्र + कृ + कर्मणि
अप् ।) अगुरु । इति मेदिनी । २, १७६ ॥

प्रकरः, पुं, (प्रकिरतीति । प्र + कृ + अच् ।)
सम्बन्धः । (प्रकीर्यते इति । प्र + कृ + “अदो
रप् ।” ३ । ३ । ५७ । इति अप् ।) विकीर्ण-
कुसुमादिः । इति मेदिनी । २, १७७ ॥ (यथा,
अन्नादिके । ३ ।

“यत्राश्रयो लगति तत्रागजा वसतु कुत्रापि
निस्तुलशुका
सुचामकालमुखसत्राश्रनप्रकरसुचागकारि-
चरणा ।

हृन्निनातिरसपत्राभिरामगुणमित्रामरीसम-
बधुः
कुत्रासहनुमन्निविचित्राकृतिः स्फुरितपुत्रादि-
हाननिपुणा ॥”

प्रकरणं, स्त्री, (प्रक्रियते अस्मिन्निति । प्र + कृ +
आधारे लुट् ।) प्रस्तावः । (उत्तान्तः । इत्यमरः ।
३ । ३ । ६३ ॥ यथा, महाभारते । ३ । २०४ । २९ ।
“एतत्प्रकरणं राजसभिज्ञं युधिष्ठिर ! ।
पतिव्रतानां नियतं धर्मेष्वावहितः श्रेष्ठः ॥”
अभिनयप्रकारः । रूपकभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥
ग्रन्थसन्धिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ पादः । स
तु एकाध्यायविक्रमस्तत्रसम्बन्धः । इति सुमन्वो-
टीकायां दुर्गादासः ॥ (नाटकोक्तप्रकरणं
तद्भेदादित्यथा, साहित्यदर्पणे । ६ । २४० — २४१ ।
“भवेत् प्रकरणे वृत्तं लौकिकं कविकल्पितम् ।
शृङ्गारोद्गीर्णं नायकस्तु विप्रोद्भास्योऽथवा

वयिक् ॥

सापायधर्मेकामार्थपरो धीरप्रशान्तकः ॥
विप्रनायकं यथा नृच्छकटिकम् । अमात्यनायकं
मालतीमाधवम् । वयिङ्गनायकं पुण्यभूषितम् ।
नायिका कुलजा कापि वेश्या कापि हयं
कचित् ।

तेन भेदाख्यस्तस्य तत्र भेदस्तृतीयकः ॥
कितवयूतकारादिविचैटकसङ्गुलः ॥
कुलस्त्री पुण्यभूषिते । वेश्या तु रङ्गदत्ते । हे
अपि नृच्छकटिके । अख्य नाटकप्रतिज्ञातितात्
शेषं नाटकवत् ॥”

प्रकरौ, स्त्री, (प्रकीर्यते अस्मिन्निति । प्र + कृ + अच् ।)
गौरादित्यात् डीष् ।) गान्धाङ्गम् । चत्वरभूमिः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

प्रकर्षः, पुं, (प्र + कृ + भावे ण् ।) उत्कर्षः ।
यथा, काव्यप्रकाशे ।

“गुणप्रकर्षेण जनोऽनुरण्यते
जनादुरागप्रभवा हि संस्पन्दः ॥”

(यथा च महाभारते । १ । १५६ । ३४ ।

“नालोऽपि यौवनं प्राप्य मातुषेण विश्रम्यते । ।
सर्वास्त्रेण परं वीरः प्रकर्षमगमद्वज्रौ ॥”

प्रकाशः, पुं, स्त्री, (प्रकटः काशः इति
प्रादिसमासः ।) ज्ञानादिरस्य शाखाविद्वत्त्व-
भागः । गुंङी इति भाषा ॥ तत्पर्यायः ।
स्वल्पः २ । इत्यमरः । २ । ४ । १०४ काशम् ३ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ दण्डः ४ । इति राज-
निर्घण्टः । विटपः । शस्तः । इति मेदिनी ।

३, ३१ ॥ (यथा, अत्ररे । १ । ४ । २७ ।

“मतस्त्रिका मतस्त्रिका प्रकाशसुहृत्तन्त्रौ ।
प्रशस्तवाचकान्यन्वयः शुभावहो विधिः ॥”

प्रकाश + स्वार्थे कन्प्रत्ययेन प्रशस्तार्थः । यथा,
भट्टौ । ५ । ६ ।
“दण्डकामध्यावात्ता यौ वीरः । रक्षःप्रकाशकौ ।
वृथा संख्येऽज्ञाता तौ सभ्रह्मौ भूमिवह्नौ ॥”
“रक्षःप्रकाशकौ प्रशस्तौ राक्षसौ ॥” इति
तट्टीकायां जयमङ्गलः ॥

प्रकाशः, पुं, (प्रकाशं राति यज्जातीति ।
रा + कः ।) वृत्तः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
प्रकाशं, चि, (प्रगतं काममिति प्रादिसमासः ।)
यथेष्टितम् । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते ।
४ । १३ । २६ ।

“चित्रमाख्याम्बरधरा सर्वाभरणभूषिता ।
कामं प्रकामं सेवत्वं मया सह विलासिनि ॥”

प्रकारः, पुं, (प्रमेदकरणं प्रकटकरणं वेति । प्र +
कृ + ण् ।) भेदः । (यथा, पञ्चदशाम् । ७ । १४४ ।
“अत्राति वा नवात्राति मुहूर्ते वा खेच्छया-
न्यथा ।

वेन केन प्रकारेण क्षुधामपनिनीषति ॥”
साङ्ख्यम् । इत्यमरः । २ । ६ । ५७ ॥

प्रकाशं, स्त्री, (प्रकाशते इति । प्र + काश +
अच् ।) कांक्षम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (दीप्तिः ।
यथा, महाभारते । ३ । १७१ । २७ ।

“पुनः प्रकाशमभवत् तमसा यस्तते पुनः ।
भवत्त्वदर्शनो लोकः पुनरप्यु निमज्जति ॥”

प्रकाशः, पुं, (प्रकाशते इति । प्र + काश + अच् ।)
रौद्रः । तत्पर्यायः । द्योतः २ आतपः ३ ।
इत्यमरः । १ । ४ । ३४ ॥ राजनिर्घण्टोक्त-
पर्यायाः प्रभाशब्दे ब्रह्म्याः ॥ (यथा, पञ्च-
दशाम् । २ । ३८ ।

“निर्जगद्भूमदहश्चेत् प्रकाशतमसौ विना ।
न ददं किञ्च ते पथे न प्रवृत्तं वियत् खलु ॥”

प्रदीप्तः । तत्पर्यायः । स्फुटम् २ खटम् ३
प्रकटम् ४ उल्लङ्घम् ५ अस्तम् ६ । इति हेम-

चन्द्रः ॥ प्रथक्तम् ७ उदितम् ८ । इति जटा-
धरः ॥ प्रहासः । इति मेदिनी । श्रे, २४ ॥
अतिप्रविष्टः । इति शब्दरत्नावलीमरौ ॥

प्रकाशकः, चि, प्रकाशकर्ता । प्रकाशयतीत्यर्थे
(खलु) शक्यप्रत्ययः ॥ (यथा, भगवद्गीतायाम् ।
१४ । ६ ।

“तच्च सत्त्वं निर्मलत्वात् प्रकाशकमनामयम् ।
सुखसङ्गेन बभ्राति ज्ञानसङ्गेन चागम ॥”

प्रकाशकज्ञाता, [ऋ] पुं, (प्रकाशकस्य आत-
पतस्य ज्ञाता ।) कुकुटः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

प्रकाशकज्ञातरि, चि ॥

प्रकाशात्मा, [नृ] पुं, (प्रकाश आत्मा स्वरूपं
देहो वा यस्य ।) हयः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
यत्तत्त्वभावे, चि ॥

प्रकाशितं, चि, (प्रकाशो जातोऽभ्येति । प्रकाश +
सारकादित्यात् इतच् । यद्वा, प्र + काश +
णिच् + क्त ।) प्रकाशविशिष्टम् । तत्पर्यायः ।
दर्शितम् २ आविष्कृतम् ३ प्रकटितम् ४ । इति
हेमचन्द्रः ॥

प्रकीर्णं, स्त्री, (प्रकीर्यते स्मिति । प्र + कृ विक्षेपे +
क्तः ।) ग्रन्थविक्षेदः । इति जटाधरः ॥ चा-
मरम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

प्रकीर्णः, पुं, (प्रकीर्यते दुर्गन्धमनेनेति । प्र + कृ +
क्तः ।) पूतिकरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

प्रकीर्णः, चि, (प्रकीर्यते स्मिति । प्र + कृ + क्तः ।)
विचित्रः । विस्तृतः । यथा,—

“प्रकीर्णभाषामनवेक्ष्यकारिणीं
सदेव भर्तुः प्रतिज्ञानवादिनीम् ।
परस्य वेश्याभिरतामनन्वा-
मेवंविधां स्त्रीं परिवर्जयामि ॥”

इति लक्ष्मीचरित्रम् ॥

नानाप्रकारमिश्रितः । यथा,—

“प्रकीर्णः पुण्याणां हरिचरणयोरङ्गनिरयम् ॥”
इति वैष्णवचरितम् ।

प्रकीर्णकं, स्त्री, (प्रकीर्ण + स्वार्थे कन् ।) चामरम् ।
इत्यमरः । २ । ८ । ३९ ॥ विस्तारः । इति
मेदिनी । के, १६६ ॥ ग्रन्थविक्षेदः । इति हेम-
चन्द्रः ॥ पापविशेषः । तथा विष्णुः । यदुक्तं
तत् प्रकीर्णकम् ।

“प्रकीर्णपातके ज्ञात्वा गुरुत्वमथ लाघवम् ।
प्रायश्चित्तं बुधः कुर्यात् प्राणशान्तमते सदा ॥”

अशुक्तं अशुक्तनिष्कृतिकं पापम् ।

“अतिपातकाद्यन्ततमत्वेन विशेषतोऽशुक्तकम् ॥”
इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥

प्रकीर्णकः, पुं, (प्रकीर्ण + स्वार्था कन् ।) तुरङ्गमः ।
इति मेदिनी । के, १६६ ॥ (यथा, महाभारते ।
७ । १५ । ३७ ।

“आरुद्रान् शिञ्चितेयंघेः शम्भृष्टिपाश-
योधिभिः ।

विश्वस्तचामरकृत्यान् विप्रविष्टप्रकीर्णकान् ॥”

प्रकीर्णितं, चि, (प्रकीर्णते स्मिति । प्र + कृ +
क्तः ।) कथितम् । यथा,—